

Heer, blijf bij ons : de zon gaat onder...
Het was alsof hij door ons heen verdween
En 't licht in ons is blijven branden.

F.T.

IN DE VREDE VAN CHRISTUS RUSTE

MEVROUW

ANGELE PROVENIER

echtgenote van de Heer

ANDRE BORREMANS

geboren te Schendelbeke, op 13 april 1931 en
godvruchtig overleden in het Stedelijk Ziekenhuis
te Geraardsbergen, op 5 november 1979, gesterkt
door de HH. Sakramenten der zieken.

Vele maanden heeft de ongelijke en onmen-
selijke strijd van Angèle geduurd : de strijd tegen
de meedogenloze ziekte, de strijd tegen de niet
aflatende pijn, de strijd om te overleven. Ten-
slotte heeft de dood het gehaald.

Wij buigen diep voor haar roerloos lichaam,
waarvan de gebroken ogen het licht van onze
wereld niet meer kunnen zien, maar die nu voor-
zeker schouwen in het grondeloze Licht van het
Rijk van de Heer. Want dat de lange martelgang
van de dierbare overledene daarin is uitgemond,
mildert enigszins onze smart bij haar heengaan.

Toch kunnen wij het « waarom » van dit al te
vroegge heengaan niet begrijpen en laat ons ont-
redderd achter. En wij vragen ons af waarom de
ene mens om te sterven zoveel meer moet afzien
dan de andere. Om nog niet te spreken van het
probleem waarom de ene mens zoveel vroeger
dan de andere wordt opgeroepen, vooral als hij
er nog zo nodig schijnt. Een zaak is zeker :
Onze afgestorvene moet, bij momenten, toen de
pijnen niet draaglijk meer waren, gelijk de man

Job zich de vraag hebben gesteld : « Waar heb ik
dit toch verdiend » !

Een zaak is zeker : God bekijkt de wereld, de
mensen en de dingen, met gans andere ogen
dan wij. Wat voor ons een onherstelbaar verlies
lijkt is het niet voor Hem. En heeft Hij ook niet
eens toegelaten Zijn eigen Zoon, ook in de volle
bloei des levens, de verschrikkelijke kruisdood
te laten sterven ?

Als gelovige mensen weten wij dat het echte
volle leven, het eeuwig leven is, waarnaar de
Heer ons is voorgedaan. En omdat wij haar die
ons heeft verlaten nu voor goed in Gods hand
weten en gelukkig, wordt onze droefheid gemil-
derd. Omdat wij weten dat zij die samen met
haar echtgenoot zoveel heeft gewerkt, in plaats
van het nieuwe huis dat zij zich op aarde had
laten bouwen, nu opgeroepen werd om te gaan
wonen voor eeuwig in het huis van de Vader,
waar er plaats is voor velen.

Dierbare echtgenoot, dochtertje, ouders en fa-
milie, voor u valt het scheiden voorzeker zwaar.
Wij hadden nog zoveel schoons verwacht van het
leven. Treurt, het is uw goed recht, maar matig
uw droefheid. Ik blijf over u waken van bij de
Heer. Dank voor alles, ook u vrienden en ken-
nissen, God zegene en beware u allen.

**De families PROVENIER, BORREMANS,
HEYMANS en BRUYLANDT,**

zijn zeer erkentelijk om uw blijken van
kristelijke deelneming en DANKEN U.

Druk. DE VOS